

Publicerad 2020-01-30 01:53 av Solkors

Fackla i dimman

Jag är född i sköra flammor.

Med ett oskuldshjärta -

så hett av längtan det slår så hårt- det tåras av kokande blod

Nyfödd vaknar jag i skymningstimma

Solen dör och skänker mig liv;

Jag antänds när du rör vid mig

En liten gnista, svag beröring och jag är din

En fackla blir jag, som lyser upp din väg.

Jag är din, bara din

En fackla i dimman

Till värn mot kylan som biter ditt skinn

Jag bär din smärta och lättar ditt sinn

Din, jag är din

Du ska lämna mig när morgonen väntas

Du ska överge mig när dimman lättar

När solen tränger genom dunklet

Och dess strålar tränger undan natten

Då slocknar jag.

© David Hermansson svensson 2020

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solkors med Poeter.se id #148158 innehar upphovsrätten